

[Bækgaard.]

den Betingelse, at man i den yngre Alder skal være sygeforsikret eller have sikret sig Adgang dertil.

Det er ikke blot det rent ydre, at de 3 tidligere Love samles til een, men der sker en Sammenknytning mellem disse Former for Forsikring og offentlig Støtte, der betyder en Pligt til at indmelde sig i en Sygekasse eller sygeforsikre sig i den yngre Alder.

Nu, da vi staaer ved Slutningen af denne Sags Behandling, vil jeg gerne udtale Ønsket og Haabet om, at disse nye Ideer, disse nye Former, der bliver knyttet til de gamle prøvede, maa vise sig at være til Gavn for Befolkningen og maa staa deres Prøve, at de maa blive praktiseret og administreret i en Aand og med en Forstaaelse, som vil blive til Gavn og Ære for Befolkningen. I Haab om, at dette maa ske, anbefaler jeg at stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Johs. Hansen: Da mit Partis Ordfører paa Grund af Sygdom er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. De Ændringer, der ved anden Behandling her i Tinget er blevet indført i Lovforslaget, er ikke af principiel Betydning, de fleste af dem er redaktionelle Ændringer; de to betydeligste medfører, at der flyttes et mindre Beløb, 200 000—300 000 Kr., fra de bedst stillede Aldersrentenydere over til Invalidersrentenyderne, det vil sige, at Lovforslaget, som det nu foreligger, i det væsentlige er det samme Forslag, som blev sendt herover fra Folketinget.

Jeg behøver ikke at udtale mig indgaaende om Lovforslaget, mit Partis Synspunkter overfor Spørgsmaalet er Gang paa Gang gjort gældende, jeg kan nøjes med at gøre opmærksom paa ganske enkelte Ting. Jeg anser det for en Fordel, at der ved denne Ordning indføres en Regulering saaledes, at dersom Prisniveauet forandrer sig, vil Rentenyderne faa et forandret Beløb udbetalt. Skulde den Dag komme, da Prisniveauet her i Landet kommer til at ligge væsentligt højere end i Dag, vil alle sikkert hilse denne Foranstaltning med Glæde. Det er klart, at det er af Værdi, at man ikke alene er i Stand til uden Lovændringer, paa Grundlag af gældende Lov, at forhøje Taksterne, men ogsaa skal forhøje dem i Overensstemmelse med de kommende Pristal. Jeg vil tillige understrege, at det er lykkedes at fastholde, at der

tages Hensyn til de nuværende Rentenydere, saaledes at de ikke i Fremtiden bliver nedskaaet paa ubillig Maade. Jeg tror ogsaa, der er Grund til at anerkende Værdien af, at der nu tilvejebringes en vis Lighed i Systemet, naar der er Tale om Aldersrentenydere og Invalidersrentenydere.

Det er disse Ting, jeg særlig ønsker at gøre opmærksom paa her ved tredie Behandling, idet jeg i øvrigt gentager, hvad jeg sagde før, at jeg ikke finder Grund til at komme ind paa en fornyet Drøftelse af hele dette Spørgsmaal, der Gang paa Gang er blevet grundigt belyst baade her i Tinget og i Folketinget i den Tid, det har været til Debat.

Hendriksen: Efter at de 3 Partier, der er enige og længe har været enige om at gennemføre det foreliggende Lovforslag, der som bekendt er et Led i det store Forlig, der blev sluttet en mørk Vinternat i Kanslergade, i Gaar har nedstemt de af mit Parti stillede Ændringsforslag, er vor Stilling paa Forhaand givet, idet vi som ogsaa anført i Betænkningen vil stemme imod Lovforslaget. Jeg beklager dette, ogsaa fordi mit Parti og jeg personlig i adskillige Aar har arbejdet med Folkeforsikringstanken og meget gerne har villet gennemføre en virkelig Folkeforsikring efter de Linier, vi mente, det var rigtigt at gennemføre en saadan Forsikring efter. Vi opgiver imidlertid ikke Haabet om, at det en Gang skal lykkes os at skabe Flertal for tvungen Folkeforsikring her i dette høje Ting. Efter vor Opfattelse er denne Form den rigtige Form for Forsikring, og uden en saadan tvungen Folkeforsikring kan man efter vort Skøn ikke tale om en virkelig Folkeforsikring.

Partiet Venstres Motivering for at stemme imod vort Ændringsforslag i Gaar, det Ændringsforslag, der tilsigtede at indføre en tvungen Folkeforsikring eller i hvert Fald at klarlægge, at der var Tale om en tvungen Folkeforsikring, var jo den, at der ikke var nogen Realitet i dette Ændringsforslag, men kun et Princip. Overfor dette vil vi fra vor Side hævde, at Ændringsforslaget baade indeholdt en Realitet og et Princip. Der er ingen Tvivl om, at det var en Realitet, Ændringsforslaget indeholdt, endda i allerhøjeste Grad. Det var netop denne Realitet, som bevirkede, at den højtærede Socialminister ikke kunde tiltræde Forslaget, fordi det derigennem klarlagdes, at det drejede sig om en tvungen Folkeforsikring, og en tvungen Forsikring vil den højtærede Minister ikke gaa ind for.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Præ-